

ΤΑ ΣΑΒΒΑΤΑ ΤΩΝ ΜΑΓΩΝ (Πινάξ του μεγάλου ζωγράφου Γκόγια). — 'Επίστευαν στα Μεσαίωνα ότι ο Σατανάς με μορφή τράγου προήδρευε στις συγκεντρώσεις των μάγων, οι οποίες γινόντουσαν τα Σάββατα στα βουνά στις κορυφές των βουνών.

ΔΙΑ ΜΕΣΟΥ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ

ΤΑ ΜΑΓΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΜΑΓΟΙ

Τὰ σύμμερα τῶν μάγων. Οἱ ἐμφανίσεις τοῦ Σατανᾶ. Τὰ Σάββατα τῶν μάγων. Ἡ διαβολικὴ ἱπποκρία ἀπάνω στὰ σκοπεύελα. Οἱ σύγχρονοι μάγοι. Αἱ νεώτεροι Σιβυλλοὶ καὶ αἱ διάφοροι μαντεῖα τῶν. Οἱ μαγικὲς πηγές. Ἱατρικὴ καὶ μαγεία. Μαγείες ποῦ θεραπεύουν σοβαρὰς ἀσθενείας. Ἡ «μετατόπιση» τῶν ἀσθενειῶν, κ.τ.λ.

Μποροῦν νὰ πῆ κανεὶς γενικῶς ὅτι ἐκεῖνο ποῦ εὐνόησε πάντοτε τὴν μαγεία, ἦσαν ἡ ἑλλειψὶς μορφώσεως σ' αὐτοὺς πρὸς τοὺς ὀπίσθιους ἀπυθύνοντο οἱ μάγοι. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ ἐποχὴ κατὰ τὴν ὁποία εἶνε πρὸ πάντων ἐκεῖνες κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ ἑλλειψὶς μορφώσεως μετέβη τοῦ λαοῦ ἐφτάσε ὁ μεγάλος βασιλεὺς.

Παράδειγμα, ὁ Μεσαίων, ἐποχὴ σκότους καὶ ἀμαθίας, κατὰ τὴν ὁποία ὅλοι σχεδὸν οἱ ἄνθρωποι ἐβρεμαν τοὺς μάγους, τοὺς

Ξεῖς : ETAN—EMEN, οἱ ὁποῖες στὴ σατανικὴ διάλεκτο εἰμίμαιον «ἐ δ ὦ κ' ἔ κ α τ».

Χρόνια, ἢ μᾶλλον αἰῶνες, πέρασαν ἀπὸ τότε. Προῶδοι παντὸς εἶδους ἐπαγματοποιήθησαν. Αἱ ἐπιστήμη ἐξελεγχθησαν κατατηκτικῶς καὶ ἀναστάτωσαν τὸν κόσμον. Θὰ ἦσαν λοιπὸν φυσικὸ καὶ ὑποθετικὸν κανεὶς ὅτι μπρὸς στὸ τόσο φῶς τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τὰ τελευταία ἰχνη τῆς μαγείας ἐξαφανίσθησαν. Ποιά πλάνη ὅμως ! Τὶ ἄλλο τάχα εἶνε ὁ ὑπνοβάται καὶ τὰ κάθε λογῆς μνήμονα παρὰ σύγχρονοι μάγοι ; Ὑπόχρον ἀνθρώποι ποῦ πάνε καὶ τοὺς συμβουλευόμενοι ἔχουν κ' αὐτοὶ τὴν ταχυτὴν πελατίας τους, ἡ ὁποία ποτὲ δὲν ἀποφασίζει σχετικῶς μὲ τὰ σπουδαιότερα γεγονότα τῆς ζωῆς, πρὶν ἢ ἀκούσθων τοὺς χρησμούς των. Ὑπόχρον ἀκόμα οἱ διάφορες μεγαλοκλήμονες μάγισσες οἱ ὁποῖες ἀφρονθοῦν σὲ μεγαλοκλίσεις ὅπως τὸ Παρίσι, κ' οἱ ὁποῖες δὲ διατέξουν τὴν διαφημίζουσαν τὸ ἐπάγγελμά τους στὴς ἐφημερίδες. Ἄλλες ἀπ' αὐτὲς προλέγουσαν τὸ μέλλον κοιτάζοντα. τίς γραμμὲς τοῦ χειροῦ, ἄλλες ὀρίζουν τὰ χροῖα κ' ἄλλες κοιτάζουσαν τὸν καφεῖ. Ὑπόχρον καὶ ἄλλες «εἰδικότερες» ποῦ παραδοξῶς ἀκόμα, ὅπως ἡ «ὕδρομαντεία» δηλαδὴ ἡ τέχνη τῆς προγνώσεως τοῦ μέλλοντος μὲ τὴ βοήθεια

ὁποῖους θεωροῦσαν ὡς παντοδυνάμους. Για νὰ διατηροῦν πάντοτε ὁμοίωτο αὐτὸ τὸν τρόπο, ὁ ὁποῖος ἀποτελοῦσε ἄλλοτε τὴ δύναμὴ τους, καὶ νὰ τὸν ἐπιβόλων στὸν κόσμο, οἱ μάγοι, φροντίζαν νὰ περιστοιχίζοντο ἀπὸ ἕνα πλῆθος περίεργα κ' ἐξωφρενικά σινεργα τῆς τέχνης τους : φυλαχτὰ, μαγικὰ δαχτυλίδια, μαγεμένους καθρέφτες μέσα σ' ὁποῖοι, ἔβλεπε κανεὶς τὰ γεγονότα τοῦ μέλλοντος, χαλκίνα κεσάλια κατασκευασμένα ὅτι τὴν ἐπίδραση διαφόρων ἀστερῶν καὶ στὰ ὁποῖα ἀπέδιδαν προφητικὴ δύναμη, δαχτυλίδια τοῦ ταξιδίου τὰ ὁποῖα ἔμα φορούσαν κανεὶς ποροῦσα νὰ μεταφερθῆ ὅτι στιγμή κ' ὁποῖο μέρος ἤθελε, μαγικὰ ὀρθῶν, δέματα ὑαίνων καὶ μαγικὰ κατάνια, μέσα στὰ ὁποῖα ἔβραζαν σφόδρην μύθη τὰ πὸ ἀλλοκοτὰ μίγματα μαζὶ μὲ ἄσπρες, βασιχία, φειδία καὶ λίπος νηρίων ποῦ πέθαναν πρὶν βαπτιστοῦν !...

Τὸ καθένα ἀπὸ τὰ διαβολικὰ αὐτὰ ἀντικείμενα εἶχε καὶ μιὰ ἐξουσιωτὴ δύναμη, μιὰ δική του ἰδιότητα. Ἄλλο προκαλοῦσε τὴ βορρῆ καὶ τὸν ὄρατο καρό, ἄλλο μεταμορφωνε τοὺς ἀνθρώπους σὲ ζῶα, ἄλλο ἔλεγε τὸ ὄρατο τοῦ ἑρωτευμένου, κ' ἄλλο κατεστρεφε τὴν σκόρπ τὸ ὑγιένους σας ἢ σὰς ἀπῆλθασαν ἀπὸ τὸν ἐχθρὸ σας.

Ἐπειδὴ ἡ μαγεία θεωροῦτο ὡς τέχνη διαβολικὴ μιὰ ἀπὸ τὴν ποῦ συνηθίζονταν ἀσχολίες τῶν μάγων ἦσαν νὰ ἐπικαλοῦνται τὴν παρουσίαν τοῦ Σατανᾶ. Ἀκούσθων γι' αὐτὸ, ὅπως ἔλεγον, νὰ προσφέρουν μερικὲς μαγικὲς φράσεις περιχόμενες στὰ εἰδικὰ βιβλία τους, τίς «Καταλειπιδές» καὶ τίς «Σολωμονιές». Ἀμέσως ὁ Σατανᾶς παρουσιαζόταν εὐπειθῆς... ἡ μᾶλλον οἱ παρενοχλούμενοι ἐνόμιζαν ὅτι θὰ τὸν ἔβλεπαν νὰ παρουσιάζεται. Κι' αὐτὸ ἀκριβῶς εἶνε τὸ παραδοξώτερο ἀπ' ὅλα : ἕνα σορὸ κόσμος κυρτισμένος ἀπὸ ἕνα εἶδος λαίγυρου, ἔπεφτε ὅραμα τῶν μάγων κ' ἐνόμιζε ὅτι πράγματι ἔβλεπε νὰ παρουσιάζεται ὁ Σατανᾶς στὴς νυκτερινὲς συνεδριάσεις τῶν μάγων. Οἱ συνεδριάσεις αὐτὲς γινόντουσαν στὴν κορυφὴ ἑνὸς λοφοῦ ἢ ἑνὸς βουνοῦ κατὰ τὴν νυχτερινὴ τῶν Σαρβάτων, γι' αὐτὸ καὶ ἔμειναν γνωστὰ στὴν ἱστορία τῆς Μαγείας τὰ «Σάββατα». Σὲ μερικὰ ἀπ' αὐτὰ τὰ περιφραμα Σάββατα ὀκελοῦσαν τὸ συγκεντρωθῆν πλῆθος σὲ περισσότερους ἀπὸ 12.000 ἀνθρώπους. Ὁ Σατανᾶς, μεταμφιεσμένος σὲ τράγου, ἢ τεράστιο βασιχάκο, προήδρευε σ' αὐτὲς. Οἱ πιστοὶ γιὰ νὰ πάνε στὰ Σάββατα καθυλλοῦσαν ἕνα σκυλοξυλο, μὲ ἔπρεπε, γιὰ νὰ μὴν πέσουν ἀπὸ τὸ παρασοξο αὐτοῦ ὀρυζοῦ τους, νὰχον ἀπλῶνα σ' ἕνα φανερὸ σημεῖο ποῦ σηματοῦσε τοὺς πο σημεῖο του νυχτοῦ τοῦ Σατανᾶ καὶ τὸ ἀπνευλαμῶσαν διακριτῶς στὸ ὄραμα τους, αὐτὲς τίς ὄρατο μαγικὲς λέ-

ΤΟ ΚΑΚΟ ΜΑΤΙ. — Μερικοὶ δεσποδαιμονικὲς χωρικοὶ πιστεύουν ἀκόμα ὅτι ἡ ἀρρώστια τῶν ζῶων τους προέρχεται ἀπὸ κακὸ μάτι. Γιὰ νὰ ἐξουσιωτῆ τὸ κακὸ ὁ μάγος παρουσιάζει μέσα σ' ἕνα κουβῆ νερὸ τὸ πρόσωπο ἐκείνου ποῦ μᾶτισσε τὸ ζῶο. Ἀν μορσοῦ ἡ χωρικὴ καὶ τρυφή σὲ ἕνα μαχάρι τὸ πρόσωπο αὐτοῦ, τότε τὸ κακὸ μάτι λύνεται.

ΤΟ «ΔΕΣΙΜΟ ΤΟΥ ΛΥΚΟΥ». — Σὲ ἐλαστὶς χῶρος, ὅπου πιστεύουν ἀκόμα στὰ μάγια, ὁ λῦκος θεωρεῖται ὡς ζῶο τοῦ διαβόλου. Οἱ βοσκοὶ ποῦ θέλουν νὰ προστατεύουν τὰ ποιμνία τους ἀπ' αὐτὸν, τὸν ἐφορμίζουν μὲ διάφορες μαγικὲς χειρονομίες καὶ ἀφορμῶν γιὰ νὰ τὸν κῆνον ἔβλαπτο. Αὐτὰ λέγονται ἐδ ἴ σ ι μ ο σ.

24 κοινοῦργων βελονῶν οἰγμένων μέσα σ' ἕνα κουβῆ νερὸ ἢ «κοσμομαντεία», ἡ μαντεία ποῦ γίνεται μὲ τὴ βοήθεια ἑνὸς κοσκίνου τοποθετημένου ἀπάνω σὲ δυὸ λαβίδες ἢ «κεφαλομαντεία», στήν ὁποία τὸ σπουδαιότερο ὄρατο παίξει τὸ ψημμένω μεφάλι ἑνὸς δυστυχιμένου γαϊδάρου ἢ «ὕδρομαντομαντεία», στήν ὁποία ὁ χαρακτῆρ τῶν ἀνθρώπων ἀποκαλύπτεται ἀπὸ τὸν τρόπο ποῦ τὸν ὁποῖο φορᾶν τὰ χαρτοῦτα τους ἢ «κερμευδομαντεία» γιὰ τὴν ὁποία χρειάζονται 4 κερμῖδια καὶ μὴ... μασέλα.

Τὶ περιέργως ὀνομασίες ! Τὶ παραδοξῶς εἰδικότερες ! Μὰ ἐκεῖνο ποῦ εἶνε μὴ ποροδοξὸ καὶ ποῦ περιέργο εἶνε ὅτι σὲ κάθε μιὰ ἀπὸ τίς ποικιλίες αὐτῆς τῆς τέχνης τῆς ἐξαπατησῶς τῶν ἀνθρώπων, ὑπάρχει καὶ ἕνα κοινὸ πιστώ. Ὅσο γιὰ τὴν τεχνὴ τῶν συμβουλῶν, αὐτὴ ποικίλει ἀναλόγως τῆς σημασίας των, μὲ προπαντὸν ἀναλόγως τῆς κοινωνικῆς θέσεως τῶν πελατῶν καὶ τῆς φημῆς τῶν νεωτέρων αὐτῶν Σιβυλλῶν.

Ἐκείνους ὅμως τῆς προβλέψεως τοῦ μέλλοντος, οἱ εὐπιστοὶ πελάται ὦν συγχρόνως μάγους ἔχουσαν ἀπ' αὐτοὺς νὰ τους φρονῶν χρησιμοῖ καὶ στὸ παρον, θεραπεύοντες διάφορες ἀρρώστιας τους. Σὲ πλῆθος ἐκείνων τῆς ἐξουσιωτῆς οἱ χωρικοὶ δυστυχοῦντες πρὸς τοὺς γιατροὺς καταφεύγουν στοὺς μάγους καὶ στὴς μάγισσες.

Οἱ «γιάτρισοξές» τῶν Ἀρθεννῶν εἶνε φημισμένες γιὰ τὴν ὁποία λεγε-θεραπεύουσιν κατὰ ἀρρώστια μὲ μυστηριωδῆς ἐντριβές καὶ χαράζοντας ἀνάποδα διάφορους στανους στὴν πλάτη τῶν ἀρρώστων. Στὸ Κορζῆ τῆς Γαλλίας συμβουλευόμενοι τίς γιάτρισοξές γιὰ νὰ μάθουν σὲ ποῖες πηγές πρέπει νὰ ἀρρωστα παῖδια τους καὶ νὰ γίνων ἔτσι καλὰ. Οἱ γιάτρισοξές γιὰ νὰ τοὺς ἀπαντήσουν ὀρχον σ' ἕνα δοχετὸ γεμιστὸ ζυμαριστὸ νερὸ ἀκαμμένα κάρβουνα, δίνοντας ὁποῖα κάρβουνα ποῦ ἔπρεπε νὰ πλυθῆ τὸ ἀρρωστο παῖδι.

Ὅταν στήν ἐπαρχία Λιμονζῆν τῆς Γαλλίας ἢ ὁποία πιστεύεται κατ' ἐξοχή στὴ μαγεία-προβλεπτικὴ ἕνα παιδί ἀπὸ μαρμαροῦ, οἱ γονεῖς του καταφεύγουν στὴς μάγισσες, οἱ ὁποῖες τοποθετοῦν τὴν κοιλία οἰημένη τοῦ ὀματιῶν ὅτις τέσσερες γωνίες τῆς κοιλίας τοποθετοῦν τεσσέρα κερὰ καὶ ὁποῖα βαριχίον μὲ τὰ ὄραματα τεσσάρων γίλων οἱ ὁποῖοι προστατεύουν τίς πηγές τῆς περιφροξίας. Οἱ μάγοι γονατίζουσαν γύρω ἀπὸ τὴν κοιλία καὶ κερμῶσαν. Ὅποιο κερὰ ὀρθῶς κερῶ, στήν πηγὴ τοῦ ἄγιου τοῦ ὁποῖου ὄρα ὄραρα ἔχει ποῦ κερὰ αὐτοῦ, κερῶσι νὰ πλυθῆ τὸ ὄρατο παῖδι.

Ὅταν κερὰ κερῶνται κερὰ ὄραρα...

νεών οι οποίες θεωρούνται άνατες, οι μάγοι είναι εκείνοι που έχουν τον τρόπο με τον οποίο θα πέρσῃ ο πυρετός. Χρησιμοποιούν γι' αυτό συνήθως μερικά ειδικά φυτά με βαρείες αναθυμώσεις, τα οποία συνάθουν τις σεληνώδεις νύχτες με μαχαίρι, με λεπίδα άσημένια. "Αν όμως ο πυρετός επιμένει, τότε οι μάγοι χρησιμοποιούν άλλα μέσα άλάνθαστα.

Μά να ένα πράγμα αξιοσημείωτο και που πρέπει να επισύρη την προσοχή μας : Συμβαίνει πολλές φορές τα άρμακα αυτά να έχουν έπιτυχή άποτελέσματα. "Ένας γιατρός, λαμπρός επιστήμων μάστις, είχε προσέξει κατά τα τέλη του περασμένου αιώνου, ότι μερικοί μάγοι στα πελάγρα του Καραι θεράπευαν τον πυρετό των πελατών τους βίζοντας τους μέσα σε κούφια δέντρα !

Νά κ' ένα άλλο παράδειγμα : Πρό όλίγων έτων ένας άντρας που έπρεμε από τον πυρετό, πήγε να παραμαλέσει μία μάγισσα του Κιμουζής να τον θεραπεύση.

— "Ακολουθήσε με, του ειπ' εκείνη.
"Ανέβηκαν σ' ένα λόφο. "Όταν έφτασαν στη μέση, ή μάγισσα στάθηκε :

— Κοίταξε, ειπε, αυτή τη θελανιδιά στην άκρη του χειμάρρου. Θ' άρχισω να τρέμη σαν κ' έσένα και θα πεθάνη, ενώ έσύ θα γίνης καλά !

Τότε—πω; λέει ένας άξιόπιστος μάρτυς αυτής της σκηνής— όλα να φύλλα και όλα να κλαδιά του δέντρου άρχισαν να τρέμουν. "Ο κορμός του κλονιότανε σά να τον χτυπούσε δυνατός άνεμος. "Έπειτα τα φύλλα που έπεσαν άρχισαν να κινιρίζουν και να σωριαζονται καταγής. Την άλλη μέρα το δέντρο ήταν κατάξερο, ενώ ο άρρωστος είχε γίνει καλά.

"Η «μετανάστις» αυτή των άσθενειών επί πολύ διάστημα έθεωρείτο ως τρέλλα. Μά κατά τα τελευταία χρόνια, σοβαροί επιστήμονες άρχισαν να ενδιαφέρονται και να παρακολουθούν το παράδοξο αυτό φαινόμενο, το όποιον άνώμασον «έξωτερίκευση της αίσθητικότητος.»

"Επίσης οι Μάγοι του Κορρέ θεραπεύουν το έρυσίπelas με έπαφές, τις οποίες μόνο αλλοί έβρουν. Πολλές φορές στο μέρος αυτό, βλέπετε ένα άρρωστο έαυλαμένο άπάνω σ' ένα άμμόνι. Πρόκειται περί θεραπείας της «σπλήνας». Στο πλάι του στέκεται ένας μάγος κρατώντας ένα τεράστιο σφυρί, το όποιο χτυπά ά πάνω σ' άμμόνι. "Έτσι τις περισσότερες φορές ο άρρωστος γίνεται καλά.

Οι μάγοι δεν έχουν μόνον την ιδιότητα να γιατρύουν τις διάφορες άρρώστασεις. Αυτό που άποτελεί κριφές την δύναμή τους, είναι το ότι, καθώς τουλάχιστον πιστεύει ο όχλος, έχουν την δύναμη να άρρωσταίνουν και να κάνουν υποχείριό τους εκείνον σίον όποιον κάνουν τα «μάγια» τους.

Την φ βροχή τους αυτή ιδιότητα οι μάγοι δεν την έβαζαν μόνον έναντι των ανθρώπων, άλλ' έναντι και ζώων άκόμη. Για να λυθούν δε τα «μάγια» αυτά πρέπει να ποτανηθή κανείς πάλι σε μάγο. Μόνον οι μάγοι έχουν την δύναμη να ξεουδετερώουν τους ένεργείας των συνειδήφων τους.

Μά να και μία σπονδαία δύναμη των μάγων ή όποια τους έκανε τρομερούς και φοβερούς : έπίστευαν δηλαδή στο πορταθόν ότι οι μάγοι μπορούσαν να μεταμορφώνονται κατά τη θέλησή τους σε διάφορα ζώα. Αυτό το έπίστευαν όλοι άνεξαιρέτως οι άνθρωποι μορφωμένοι και άμόρφωτοι—κατά τον μεσαίωνα. Σχετικώς είναι και ή άκόλουθη παράδοσις :

Μία ηλικιωμένη γυναίκα καθώς έπλενε στο πλυσταριό τα ρούχα της, άκουσε έναν πορταθόν θύρεβρ μέσα στην μαυνοδόχο. "Έξαφνα κατακλιθησαν άπ' αυτή μιση ντουλίνα γάτοι διαφόρων χρωμάτων.

— Ζωσταθήτε, μικρά μου, τους ειπε ή γρηά με γλυκύτητα, δείχνοντάς τους τη φωτιά.

Μά αυτά δεν περίμεναν να τους παρακαλέση είχαν έγκατασταθεί κιάλια κοντά στη φωτιά, ρουμυρίζοντας μ' εύχαρισηση. Μά γιατί—νίσσα που μπήκε εκείνη τη στιγμή από σπίτι της γρηάς για να της ζητήσει κάτι, είδε τους γάτους κι από τα φερσίματά τους της γεννηθήσαν άμφιβολίες: άν ήταν πραγματικοί γάτοι ή μάγοι. Για να πεισθή τους έφρεσε ζεματιστό νερό στην πλάτη. Τότε οι γάτοι πήδησαν και χάθηκαν άπό την μαυνοδόχο που είχαν έρθει σπυλάζοντας. Μά το πράγμα δεν σταμάτησε ως εκεί. Την άλλη μέρα ραδίστηκε

στο χωριό ότι πέντ-έξη χωριάτες—για τους όποιους ύπρη σ ύποψια δει ήσαν μάγοι—δεν τολμούσαν να έξυμτήσουν από τα σπίτι τους για' είχαν δυνατά έγκαυματα στις πλάτες. "Έτσι έξακριβώθηκε ότι αυτοί ήσαν οι μάγοι—έκείνοι που είχαν μεταμορφωθεί την προηγούμενη ημέρα σε γάτους.

"Επίση:—κατά την παράδοση πάντοτε—από μάγους άρως πολλή να μεταμορφώνονται σε λύκους. Νά σχετικώς μία παράδοσις πολύ χαρακτηριστική. "Ένας κνηγός καθώς κνηγούσος χτύπησε μία λύκαινα και της έκοψε το πόδι. "Η λύκαινα κούτσιανοντας του έξυμτήσε, μα το πόδι της το πήρε ο κνηγός της έδωκε σ' ένα λίγο βράδυσιον κι έπειδή ο κνηγός είχε άρρώσει ά-

Η «ΤΥΧΗ» (Μίνας του Γάλλου ζωγράφου Πάτερ).— Κατά το 18ον αιώνα οι «χειροάντιδες» και οι «χειροάντιδες» ήσαν πολύ της μόδας. Χωρίς άλλο, στην εικόνα μας, ή πρόβλεψη της θομβόδος ανταποκρίνεται προς τις κερφές έπιθυμίας της νίας κόρης, γιατί έκείνη χαμογελά άνευρόλοος, ίκανοποιημένη.

ΜΙΑ ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑ.— "Ένας μάγος του Αιμουζην που θεραπείει το έρυσίπelas με άσθενούς διά της έπαφής.

ναγκάστηκε να ζητήσει φιλοξενία σ' ένα πύργο. "Έκει ο πυροδοσότης τον έράφησε αν είχε κάνει καλό κνηγι κι ό κνηγός άνοιξε τη σενια του για να του δείξη το πόδι της: λύκαινας. Μά, προς μεγάλη του κατάπληξη, άντι του ποδιού βρύγαλε ένα γυναικείο χέρι. "Άμέσως ο πυροδοσότης άσυνώρισος έ'να άπό τα δάχτυλα του χεριού αυτού το γομήλιο δαχτυλίδι της: γυναικίος του. "Έπρεξε άμέσως να την βρή και είδα ότι της έλειπε το ένα χέρι. Δέν όπληξε πιά καμιά άμφιβολία. "Η γυναίκα του ήσαν μάγισσα κι έδραχε στα δάση μεταμορφωμένη σε λύκαινα.

Άκόμα και στην έποχή μας υπάρχουν πολλοί που πιστεύουν ότι οι μάγοι μπορούν να μεταμορφώνονται σε λύκους. "Έτσι έξηγούν οι χωρικοί την έξαιρετική φίλια που σ'αδει τους μάγους μ' αυτά τα ζώα. Πιστεύεται άκόμα ότι όσοι μάγοι έχουν πρόβατα δικά τους: δεν φοβούνται καθόλου τους λύκους γιατί τους καθιστούν άκινδύνους κάνοντας διάφορες χειρονομίες και προξέροντας όρισμένους μαγικούς φράσιες. Αυτό λέγεται «δέμα» του λύκου. "Ο δ ε μ ε γ ο σ λύκος και άν άκόμη θέλει να φάη το πρόβατο δε μπορεί να το δαγύσση.

"Έννοείται ότι για να έχουν μία τέτοια δύναμη οι μάγοι πρέπει να βρισκονται σ' επικοινωνία με τα πνεύματα του Σκότους, με τους δαιμονες της λαδής, οι όποιοι και τους δίνουν αυτή τη δύναμη. Γι' αυτό και οι χωρικοί πιστεύουν ότι οι μάγοι έξακολουθούν να συνεδρίζουν με τους δειβόλους στα δάση και στα βουνά, συνεχίζοντας τα μεσαιωνικά «ζόββατα».

"Επίσης σε πολλά μέρη της Εβρώπης πιστεύουν άκόμη ότι δόκληρη ή έπιστήμη των μάγων περιέχεται στα μεσοικά και άποκομρα βιβλία της Μαγίας, τα όποια έχουνε τυπωθεί στην Κόλση και τους τα έχει δώσει ο Σατανάς. Τα βιβλία αυτά, όνομαζόμενα «Αγρίππας» «Έγχερόμν» και «Βιφ» και τα όποια φυσικά δε εινε ποτέ κανείς, έχουν ύψος άναστημάτων άνθρώπων και εινε τυπωμένα με αιμα άπό σ' σ' μαθρο χορτί. Εινε διπλοκλιθεμένα μέσα σε κάσας και στον τις δνείη ό μάγοι πρέπει να τις ξανακλείση με προσοχή γιατί άλλωθως: θα πάση άμέσως φωτιά το σπίτι του.

"Έκει που, άπ' όλη την Εβρώπη, έχουν οι μάγοι μεγαλύτερη κέσηση εινε ή Βρετανική της Γαλλίας. Κάθε γενναίο εκεί έχει και τη μαγισσά της. Οι γυναικες αυτές διαβρούν τη μοίρα στα χέρια, λύνουν το μάτισημα, γιατρύουν άρρώστασιες ζώων και άνθρώπων και συνεχίζουν στην έπιστήμη των έρωτικών θεοθεσιων των των.

ΠΩΣ ΘΕΡΑΠΕΥΟΥΝ ΤΟ ΜΑΡΑΞΜΟ ΣΤΟ ΑΙΜΟΥΖΕΝ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ.— Για να θεραπεύσουν το παιδί που υποφέρει από μαραξμό, οι μάγισσες άνάβουν γύρω από την κοιλία του τέσσαρες λαμπάδες, στις όποιες δίνουν τα όνόματα όλων πρώτων πνευμάτων των πνευμάτων. Τα περί που θα ορίσει πρώτος ένοδικινού σ' παιδί πηγή κέρπει να πλυθή το παιδί για να γίνη καλά.